

[Handelsministeren.]

nære den samme tyrkertro på, at vi kan præstere et stadigt overskud på præmierne, men må se i øjnene, at der kan komme et eller flere kraftige tilbageslag, der kan tappe noget af den garantiformue, der nu efterhånden er bygget op.

Jeg er ikke slet så begejstret for hr. Ingomar Petersens vurdering af begrebet likviditetsvanskeligheder set i forhold til denne lov. Jeg har lidt en fornemmelse af, at vi ligesom skjuler problemet likviditetsvanskeligheder ved at putte det ind under en lov, som ikke har dette for øje. Det er netop derfor, vi har fremsat bl. a. vort forslag om en statslig bistandsfond, og jeg tror, vi skal drøfte disse likviditetsproblemer specielt i relation til det og ikke tage dem op i forbindelse med en lov, som har til opgave ikke at styrke virksomhedens likviditet, men at styrke deres eksportfinansiering.

Jeg er glad for hr. Haunstrup Clemmensens betragtninger om de forbedringer, der er tale om, og måske ikke mindst for hr. Haunstrup Clemmensens bekræftelse af det, der også er min vurdering, nemlig at man simpelt hen ikke kan løse disse problemer for erhvervene og dermed også for erhvervenes beskæftigede, uden at man må acceptere, at de mange nye opgaver, som erhverv og beskæftigede ønsker at samfundet her skal tage sig af, også må afspejles i en vis udvidelse af det sekretariat, der skal løse problemerne.

Jeg skal sige tak til hr. Poul H. Møller for hans meget kontant udtalte velvilje.

Jeg vil sige til hr. Knud Jespersen, at dette er nok, også set fra hr. Knud Jespersens grundsynspunkt, en ganske fornuftig lov — det er vel også baggrunden for, at han ikke går imod forslaget — for den er udtryk for et samvirke mellem samfund og erhverv, et samvirke, hvor erhvervene må erkende, at samfundets bistand er nødvendig, men all right, hvor samfundet også må erkende, at vi har brug for et levedygtigt erhvervsliv, der er i stand til at eksportere.

Hr. Knud Jespersen havde et par korte bemærkninger. En om, at EF ikke havde gjort afsætningen lettere. Det kan han nu ikke læse i forhøjelsen til de 22 mia kr. Hvis han så på den, skulle han snarere sige det modsatte. Men o.k., enhver er salig i sin tro.

Og så var der en teori, som jeg bestemt synes er farlig og urigtig. Det var hr. Knud

Jespersens teori om bistanden til skibsværfterne. Jeg tror, vi skal se meget klart i øjnene, at denne eksportkredit er aldeles afgørende for skibsværfternes videreførelse og dermed også for videreførelsen af beskæftigelsen på skibsværfterne. Jeg havde nærmest det indtryk, at når hr. Jens Peter Jensen ønskede en separering, så var det muligvis for at give skibsværfterne en anden prioritet, og det ville jeg tro at også hr. Knud Jespersen ville betragte som noget overordentlig uheldigt.

Jeg forstod måske ikke rigtig bemærkningen om kontrolforanstaltninger. Når situationen er den, at denne fond — det være også et svar til fremskridtspartiet og til andre, der spurgte om vore værdier — startede på resterne af en dollarpræmiering på 190 mill. kr. og i dag er på 315 mill. kr., så er det altså et udtryk for, at vi har haft sådanne kontrolforanstaltninger med ind- og udgang, at det danske samfund foruden at kunne bistå erhvervslivet i virkeligheden har bygget en større formue som stødpude mod kommende risici. Det synes jeg er en overordentlig stærk dokumentation af at samfundet ikke har foræret noget væk, men har virket som en overordentlig meningsfyldt formidler af en risikodækning af en forsikringsordning, som man næppe kunne undvære.

Hr. Knud Jespersen sagde, at denne ordning sætter ikke mange i arbejde, og det tror jeg er rigtigt, men uden denne ordning ville der komme mange i arbejdsløshed og det er nok også en ganske væsentlig ting at fastholde.

Hr. Sigsgaard spurgte om præmien. Det tror jeg lige jeg har svaret på. Jeg forstår godt de af hr. Sigsgaards betragtninger, der gik på andre dele end eksportkreditordningen. Jeg havde ikke noget indtryk af, at hr. Sigsgaard havde noget imod denne ordning. Hvis det er tilfældet, beder jeg om at få det tydeliggjort. Her er der altså et område, hvor man synes bredt at acceptere samfundets medvirken. Det er jeg glad for, og det håber jeg også hr. Sigsgaard er. Så kan vi begge to ønske at der var en interesse for samfundets medvirken på andre områder, men det er lidt af en anden sag.

Hr. Sigsgaard havde en teori om, at det var, fordi denne ene sag mere interesserede